

Kaut tā būtu

Ineta Auziņa - Heinsberga

Ka-aut vi-si īg-nie
 Un-lai vi-si bēr-ni
 on-ku-li
 ne-jau-kie
 no-zus-tu no pa-sau-les
 pār-vērs-tos par rū-ķī-šiem,

 un-lai vi-nu vie-tā
 lai uz vi-siēm lai-kiem
 ie-ras-tos
 bū-tu miers,
 drais-ku-lī-ši tā kā es!
 miers no vi-nu ne-dar-biem

 Un-lai vi-sas tan-tes
 Bet ja pēkš-ņi slik-ta
 ne-jau-kās
 kļū-tu es,
 lē-kā-tu kā ze-bieks-tes,
 kāds man to tad pa-teik-tu,

 un-lai bar-gu vār-du
 un-es tū-līt pak-lau-sī-tu tam,
 vie-tā-tās
 blē-ņo-ša-nos iz-beig-tu.
 pie-dā-vā-tu kon-fek-tes.

 Kaut kat-ru die-nu draugs dra-au-gu uz
 G Em mie-las-tu ai-ci-nā-tu.
 Lai
 vi-si par cie-mi-ņiem prie-cā-tos un
 fiks-mi gal-dus tiem klā-tu.
 Pēc

 tam vi-si ko-pā dau-zī-tos un
 ko-ku ga-lot-nēs rāp-tos, kad
 pie-ku-su-si tie

 no-kāp-tu, tad mie-lasts no
 jau-na sāk-tos, jo
 vi-si par cie-mi-ņiem

 prie-cā-tos un
 fiks-mi gal-dus tiem
 klā-tu.
 Tor-ti un ce-pu-mus pas-nieg-tu
 ar

 kon-fek-tēm uz cie-nā-tu.

Kaut tā būtu

1. Kaut visi īgnie onkuļi nozustu no pasaules,
Un lai viņu vietā ierastos draiskulīši tā kā es.
Un lai visas tantes nejaukās lēkātu kā zebiekstes,
Un lai bargu vārdu vietā tās, piedāvātu konfektes.

2. Un lai visi bērni nejaukie pārvērstos par rūķīšiem,
Lai uz visiem laikiem būtu miers, miers no viņu nedarbiem.
Bet ja pēkšņi slikta kļūtu es, kāds man to tad pateiktu,
Un tūdaļ paklausītu tam, blēžošanos izbeigtu.

Piedz.

Kaut katru dienu draugs draugu uz mielastu aicinātu,
Lai visi par ciemiņiem priecātos un līksmi galdus tiem klātu.
Pēc tam visi kopā dauzītos, un koku galotnēs rāptos.
Kad piekusuši tie nokāptu, tad mielasts no jauna sāktos,
Jo visi par ciemiņiem priecātos, un līksmi galdus tie klātu,
Torti un cepumus pasniegtu, ar konfektēm uzcienātu.